

uvoz amerikanskega govejega mesa. Vlada je v skripcih. Če se ne vda veleposestnikom, ne bo nič s pomnožitvijo mornarice, če se vda, se pa zameri trgovcem in Ameriki.

Srbija se neki pripravlja na vojsko proti Bolgarom. Razkralj Milan, ki je bil v zadnji bolgarsko-srbski vojski tepen, bi se rad masčeval. Toda ali se mu bo vojska sedaj posrečila, je veliko vprašanje. Srbija si pridno naroča topove in puške. Davki rastejo in ljudstvo je skrajno nezadovoljno s kraljevo hišo. Ljudstvo pa, ki ni navdušeno za svoje vladarje, ni pogumno v vojski.

Papež Leon XIII. o Rusiji. Pred kratkim je bil ruski polkovnik Kozlov pri sv. očetu in pripoveduje o tem v »Ruskem Invalidu« nekako tako-le: Sveti oče je govoril o veliki nalogi Rusije, o ugledu in veljavi njenega vladarja, ki se opira na ljubezen naroda ter na trdno vero, ter primerjal to državo z zahodom, kjer vedno bolj cvete liberalizem in socializem. Jaz odkrito ljubim Rusijo, nadaljuje sv. oče, in sem vdan njenemu mlademu vladarju; dve taki sili, kakor Rusija in pa ona, ki izhaja iz Vatikana (palača papeževa), ste pozvani izvesti skupno jasno nalogo, ki meri na blagor in civilizacijo človeštva. Taka popolna skupnost bi bila moje veselje. Papež je potem govoril o razmerah mej Rusijo in Vatikanom ter se zelo laskavo izrazil o vspehih prijateljstva v zadnjih dneh.

V Franciji so obsodili očete Asumpcioniste na globo in razpustili ta red, ker ni hotel verovati vladi, da je žid Dreyfus nedolžen. Katoliška Francija razpušča katoliške redove radi žida, ki je domovino izdal!

Vojska v Južni Afriki. Bloemfontein, glavno mesto južne burske republike Oranje je že v angleških rokah. Mnogo oranjskih Burov se je udalo Angležem, drugi še vstrajajo v boju ob strani transvalskih Burov. Angleži so proglasili oranjsko republiko za svojo deželo, a tudi transvalski Buri ne drže rok križem. Angleži bodo sedaj začeli prodirati proti Pretoriji, glavnemu mestu republike Transvaal.

Cerkvene zadeve.

Zidanje cerkve sv. Pankracija.

Iz Radla. Milostivi knez in škof Mihael so 4. julija 1896 ob času skofovskega obiskovanja v zapisnik za zidanje cerkve svet. Pankracija zabeležili sledeče besede:

«V svojem nagovoru dne 4. julija sem obljubil podariti za stavbo cerkve sv. Pankracija 25 gld., katere sem pred svojim odhodom tudi izročil velečastitemu gospodu župniku Juriju Žmavcu.

Bog blagoslovi bogato ta siromašni dar; blagoslovi pa tudi hvalevredno podjetje! Benedicti erunt, qui aedificaverint te! (Blagoslovljeni bodo, kateri te bodo pozidali).»

V Remšniku, 4. julija 1896.

Mihael, knez in škof.

L. 1898 na god sv. Pankracija 12. maja se je blagoslovil ogelni kamen, koje opravilo je bilo izročeno velečastitemu gospodu kanoniku sen. dr. Ivan Križaniču. Po navdušenem nagovoru je ljudstvo, kojega je bilo na tisoče, z veseljem darovalo za zidanje cerkve in še daruje. Torej je milodar mil. kneza in škofa obrodil obilno sadu. Vendar je na 900 metrov visokem hribu delo dragoceno in sprava težavna in napravljala veliko več stroškov kakor v dolini. Obračamo se torej z milo prošnjo na vse znance in blagodušne darovnike za podporo. Stara stavba je bila že podrtija in obnovenje neobhodno potrebno. Komur je znan sv. Pankracij s prekrasnim razgledom na slovensko-nemški meji, bo gotovo mnenja, da dobi hrib tem večjo veljavo, ako bo ondi stala lepa, divna hiša božja. Torej še enkrat opomnimo na

besede mil. kneza in škofa: «Benedicti erunt, qui aedificaverint te!» Spomlad se bliža, delo in stroški se bodo pričeli.

Dopisi.

Sv. Trojica v Slov. goricah. (Naša zadruška). Kmetijska zadruga za trg Trojico z okolico je potrjena. V nedeljo dne 1. aprila se vrši občni zbor in tako začne zadruga svoje delovanje. Nasprotniki rovaajo proti njej z vsemi silami. Čudno! Od kmeta živijo ter se mastijo, pa so zoper kmeta, ki zahteva zadrugo! Nek star narodni nasprotnik je celo ude zadruga imenoval s prelepim imenom «osli». Pri sodnji pa so mu povedali, da je velik razloček med oslom in kakim udom kmetijske zadruga ter mu zapovedali take «osle» drago plačati. Slovenski kmetje! Lahko ste spoznali pri snovanju zadruga, kdo je vaš prijatelj; tisti gotovo ne, ki je nasprotnik zadruga. Hrbet mu obrnite! Nad 60 vas je že pri zadrugi, a to je vse premalo. Dokler vas ni združena velika večina, ni mogoče pričakovati dobrega vspeha. Pristopnina znaša le 2 K, udnina pa na leto 12 K, katere lahko plačujete tudi mesečno. Iz nič pa veste, da ni nič. Kdor ničesar ne seje, ničesar ne žanje. Kmetje slovenski! Resno premislite svoje tužno stanje: ne država, ne dežela vam ne pomaga ter noče pomagati, ker ste Slovenci. Edina rešitev vaša je v združenju v zadrugi. Ako vam je količkaj mar vaša podedovana rodna zemlja, vaš dom in vaša družina, stopite skupaj t. j. združite se. Dne 1. aprila pridite na občni zbor, da se še bolj prepričate o pomenu, namenu in potrebi zadruga. Pridite v obilnem številu in ravno tako pristopite v obilnem številu k zadrugi. Podajmo se vsi srčno na tako resno delo za svoj obstanek in obrnimo hrbet onim pijavkam, ki hrepenijo le po našem denarju, nas pa ne marajo. Predragi slovenski kmet! S trdnim zaupanjem v Boga le srčno na delo, uspeh je zagotovljen.

Gederovci na Ogrskem. Dragi bralci «Slovenskega Gospodarja» in prijatelji Slovencev! Ako vam je kaj mar za nas uboge ogerske Slovence, prosim Vas ljubi bratje na Štajarskem, Koroškem in Kranjskem in povsod koder vas kaj je, da nam pošljete kaj slovenskih knjig. Nekateri so nam že poslali, Bog jim povrni njihovo ljubezen do nas zavrnjenih Slovencev!

Morebiti me boste vprašali, zakaj? Vam povem malo dogodbo. Pred nekaterimi dnevi smo mi fantje iz fare Tišine vse knjige in časopise, kar smo jih imeli in katere smo dobili od prijateljev, pobrali in poslali doli na mejo ogerskih Slovencev. Kaj pa je bilo? Za teden dni so nam poslali lep pozdrav z glasom, da pridejo še po več knjig, da tako radi berejo, da imajo veliko veselje s knjigami; nas pa to še bolj veseli, saj razvidimo iz tega, da ne bo med nami tako hitro izginila vera in materinski jezik.

Vi veste, ljubi bratje, kjerkoli vas kaj je, kako dolgo smo spali, a zdaj več ne, akoravno nam govorijo, da hočemo mi nekateri svet obrniti na Ogrskem, posebno naši poštni uradniki nam to pravijo, ker slovenske napise pišemo na pisma in tako na dalje. Videlo se bode kmalu, da bode to vse koristilo; očetje in matere že tudi govorijo, da se bodo morali otroci v šolah do 3 leta učiti slovenskega jezika. Vidi se še več podobnega, a zdaj ne bom več razlagal, ampak prosim vas vse vkup, da pomagate nam fantom, ki hočemo delati, da ne ovane vera in materini jezik po naših krajih v Panoniji, kjer je bil nekdanji začetek in sredina Slovenije. — Prosim ljube bralce in prijatelje, da nam brž kaj pošljejo. Knjige potrebujemo, kajti po dosti krajih še ne poznajo teh knjig. Pa še nekaj: Kako pridni so pač naši luterani pri branji! «Slov. Gospod.» radi berejo in tudi Mohorjeve knjige, pa takole rečejo: «Oh!

kako so pač srečni katoličani, da za tako mal denar dobivajo toliko knjig». Posebno jim je pa ljub «Slov. Gosp.» in si hodijo k nam po njega, kakor hitro priroma na Ogrsko. Sami si ne moremo pomagati, zato pa prosimo pomoči od vas! Po malem si bomo že tudi bralna društva osnovali. Vojska je zdaj velika z nami Slovenci; Ogri so najbolj jezni na Mohorjevo družbo, ker dobro vedo, da kdor je pri družbi, ne bo nikdar magyar-ember. Zato bode Mohorjeva družba v kratkem tudi pri nas še bolj razširjena. Ako bode Bog z nami, kdo nam kaj more? Iskren pozdrav, ljubi bratje! Naslov, če nam hoče kdo kaj poslati: «Edsidd Matjas, fant v Gederovcih (Köhida) P. Frankosz. Ungarn, Eisenburger Comitatz.

Iz Ptujja (Račun) o dohodkih in stroških za fresco slike Slomškega in Komenškega na pročelju šolskega poslopja Ptujске okolice. — Stroški: slika Slomškega 100 K, slika Komenskega 100 K, naprava dveh napisov 20 K, postavljanje in podiranje odrov 20 K. Skupaj 240 K. — Darovali so: slavno hranilno in posojilno društvo v Ptujju 40 K, Neimenovan v Ptujju 20 K, gsp. dr. Tomaž Horvat, odvetnik v Ptujju 10 K, č. g. o. Alf. Svet, v Ptujju 10 K, g. M. Brenčič, v Žabjeku 10 K, preč. g. J. Fleck, v Ptujju 6 K, g. dr. Fr. Jurtela, v Ptujju 6 K, g. dr. A. Brumen, v Ptujju 6 K, g. Jožef Zelenik, posestnik pri Sv. Urbanu 6 K, č. g. o. Karol Belšak 5 K, g. Anton Jurza, v Ptujju 5 K, č. g. o. Lenart Vaupotič, v Ptujju 4 K, g. Simon Oshgan, v Ptujju 4 K, Neimenovan v Ptujju 4 K, č. g. Fran Moravec, v Ptujju, 4 K, č. g. Jakob Menhart, v Ptujju 4 K, g. Schuler J., v Ptujju 4 K, g. dr. Bela Stuhec, v Ptujju 3 K, gsp. Hinko Družović, učitelj v Ptujjski okolici 3 K, gca. A. Mahnič, učiteljica 3 K, gca. Marija Trstenjak 3 K, g. Rudolf Havelka, v Ptujju 3 K, g. A. Kukovič, na Polenšaku 2 K 80 v, g. Lilek, v Serajevu 2 K, g. Blaž Zafošnik 2 K, g. V. Kaukler, 2 K, g. Kosi Jožef 2 K, g. A. Brenčič, gostilničar 2 K, g. Petersič, trgovec v Ptujju 2 K, č. g. † A. Bratuša 2 K, g. Mahorič F. 2 K, gg. Pinterič A., Klanjšček, Lončarec, Muršec, Petkovič, Postružnik po 1 K, g. Ivan Kaukler, nadučitelj v Ptujjski okolici 51 K 20 v.

Ker se je po Ptujju in okolici z zlobnim namenom raznašala kriva govorica, češ, da so se pokrili stroški za slike iz krajnošolskega zaklada Ptujске okolice, zato sem objavil ta račun. Blagim dobrotnikom izrekam prisrčno zahvalo z gorko željo, da bi se le posrečilo sodnji izslediti hudobneža, ki je obe sliki po noči od 2—3. septembra pret. l. pomazal in žal uničil z oljnato barvo. Ivan Kaukler, nadučitelj.

Sv. Bolfenk pri Središču. Na štajarsko-medjimurski meji stoji na prijaznem hribočku, poraščenim z vinsko trto, cerkvice Sv. Bolfenka pri Središču. Kraj s tem imenom je slovel zaradi svojega izbornega ljutomeržana in lepe lege daleč okrog.

Kakor povsod hirati so jeli vinogradi vsled trtne uši, katere so pokončale vse naše nade za prihodnost. V narodnostnem oziru so prišle tudi take uši nad naše narodnjake. Odkar smo izgubili iz svoje srede moža, kateri nas je dregal iz naše zaspanosti, pričelo se je zopet dremati. Kako rada naša bolfenska inteligenca trobi v tevtonske gozde, naj povemo jeden priličen dogodek.

Lansko leto je prišel k nam naš rojak po stanu učitelj, in tukaj ga je neki gospod vabil k sebi, kateri tudi tukaj stanuje, v dražestni germanščini. Toda vsa čast našemu rojaku. Sprevidel je, da ima z nemškutarjem opraviti, odklonil je povabilo ter ni hotel iti z njim. Tukaj na meji dobro vidimo mi obmejni Slovenci, kako stiskajo Madjari našim bratom Medjimurcem vratove. Bog ve, ali vedo naši medjimurski bratje, da se tudi nad nami vihti nemškutarski bič? Zato si srčno želimo mi bolfenski Slovenci, da naj pride kdokoli od kakekoli strani, da nas začne zopet prebujati iz naše zaspanosti ter naj iz nas

Bollenčanov naredi trdno obmejno slovensko stražo. Zdaj pa dremujemo in če se tudi skuša kateri prebuditi ter pogleda okrog, a ne vidi voditelja, položi trudno glavo zopet pod jarem bollenških nemčurjev. Pridi voditelj, zbudi nas, to srčno želimo!

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Mil. knez in škof so se v nedeljo povrnil iz Dunaja, kjer so se udeleževali škofovskih zborovanj, v Mariboru.

Imenovanje. Gospod Frančišek Breznik, učitelj v Breznem, je imenovan suplentom na vadni c. kr. učiteljskega v Mariboru.

Osobna vest. Sodni svetnik v Celju, g. Lovro Ulčar je šel v pokoj in tem povodom dobil naslov in značaj višjesodnega svetnika.

Umrli je dne 14. sušca po dolgotrajni mučni bolezni župan rajhenburški g. Unschuld. Pokojnik je bil potomec slovitega profesorja Unschulda, kateri si je stekel neprecenljivih zaslug za češki narod pri ustanovitvi čeških srednjih šol. Dasi je bil izgojen popolnoma nemški, ni zatajil svoje slovanske krvi ter je v Rajhenburgu neomahljivo stal na narodni strani. N. p. v m.!

Izpred porotnega sodišča. Mariborski porotniki so obsodili dne 14. t. m. kočarsko hčer Nežo Ploj iz Navišec v petletno ječo. Ista je umorila dne 18. oktobra m. l. svoje nezakonsko dete. — Dne 17. t. m. je dobil pred porotniki neki Herman Kunstič radi goljufije pet let ječe, poostrene vsak mesec z jedenkratnim trdim ležiščem in postom. Sleparyl je okolu, da je trgovec, in tako izvabil od raznih tvrdk mnogo blaga, katerega je potem prodajal pod ceno in denar zapravljaj. — Dne 20. t. m. je stal pred porotniki 20-letni delavec Jožef Žnidarič, ki je svojemu prijatelju Bezjaku zasadil nož v vrat, ker ga je ta klofotal radi tega, ker mu je Žnidarič očital, da je vedno »škarta«. Porotniki so potrdili vprašanje o uboju in Žnidarič je dobil dve leti težke ječe poostrene s postom.

Iz šole. Gospod Snuderl, učitelj v Zrečah, je zbolel in se je preselil v Maribor, a njega sedaj začasno nadomestuje gca. Tržan. — Gsp. Anton Arzenšek, nadučitelj v Stranica, je na lastno prošnjo stalno vpokojen, in mu je ob tej priliki c. kr. deželni šolski svet izrekel hvalno priznanje. Gsp. Arzenšek poučeval je nad 42 let v Stranica. Malo ne vsi farani so bili njegovi učenci. Bila je tu njegova prva, pa zadnja ščacija. Redkost. Na mnoga leta še!

Nerazdeljena Vuzenica. Cesar ni hotel potrditi sklepa našega deželnega zbora, ki so ga skovali proti Slovincem, da naj se razdeli Vuzenica v dve občini.

Taki so! Vrlo nemški knjigovodja hrvatske opekarne v Štorah, Albert Ržiha je dobil zaradi izgrediv proti Slovincem in Čehom lanskega leta, tudi pri prizivnem sodišču 8 dni zapora. Spodnještajarski Nemci so lahko ponosni na take somišljenike!

Pri Sv. Kunigundi na Pohorji se je pustno nedeljo zborovanje pevskega društva tamošnjega v prid šolske mladosti obneslo izborna. Za knjige se je skupilo čez 100 K. Sedaj se po celem Pohorji govori o »starem očetu iz Amerike«, o katerem so dobrotniki marsikaj čuli in videli v igri. Sploh so predstavljali svoje vloge reševali na vsestransko zadovoljstvo gledalcev. Bog živi zavedajoče se ljudstvo, vrle mladeniče-pevce!

Nesreča v Rušah. V soboto 17. t. m. so Linglovi podirali oreh preh svojo hišo. Maroltova dekla je prala pri mimo tekočem potoku. Ko se je oreh nagibal, opomnili so dekle, naj se izogne. Ker tega ni storila, udarile so jo orehove veje tako močno in nesrečno, da je dne 20. t. m. na bolečinah umrla.

Shod v Ljutomeru se je vršil sijajno. Govorila sta dr. Gregorec in dr. Rosina.

Danes le omenimo, kar se je sklenilo: 1. Na shodu političnega in gospodarskega društva v Ljutomeru dne 19. marca 1900 zbrani zborovalci izrekajo svojemu državnemu poslancu g. dr. Gregorecu zaupanje in zahvalo ter ga prosijo, da v klubu slovanske kršč. narodne zveze odločno deluje na to, da se ta klub dosledno briga za pravično imenovanje uradnikov na Štajarskem in da proti c. kr. vladi izjavi z odločnostjo zahtevanje ukaza ministra Körberja z dne 20. januarja 1900 tudi pri političnih uradnikih na Štajarskem.

2. Slovenski narod potrebuje za svoj razvitek neobhodno lastnega vseučilišča, katero naj vlada ustanovi v Ljubljani za južne dežele avstrijske, primerno oziraje se na predavanja v slovenskem jeziku. — Slovinci na Štajarskem zahtevajo izločitev slovenskega ozemlja izpod graškega nadsodišča in ustanovitve nadsodišča v Ljubljani za slovenske pokrajine. V ta namen je želeli, da se vse slovenske občine na Štajarskem vsako leto oglasijo s primernimi prošnjami na primernem mestu.

3. Navzoči g. državni poslanec se prosi predlagati o prvi priliki v državnem zboru ustanovitev državne obrtne šole na južnem Štajerju.

4. Ker je deželni zbor štajarski v zadnjem zasedanju pokazal, da nasprotuje ustanovitvi potrebnih meščanskih šol s slovenskim učnim jezikom, pozivlja se vlada, da skrbi ona za ustanovitev takih meščanskih šol na Južnem Štajerju.

5. Zbrani zborovalci zahtevajo na Štajarskem posebni oddelek deželnega šolskega sveta in kmetijske družbe za slovenske pokrajine, lastni oddelek v c. kr. namestnji ter v narodnostnih zadevah uvedbo zborovanja po kurijah, ter želijo, da se slovenski deželni poslanci ne udeležujejo zborovanja, dokler se jim ne zagotovi izpolnitev teh zahtev.

Pri tej priliki slovesno ugovarjajo zoper ravnanje tistih deželnih odbornikov štajarskih, kateri so sklicali protestni shod zaradi imenovanja šolskega nadzornika za slovenske šole na Štajarskem in še posebej zoper takratno udeležitev ljutomerskega župana, kateri ni imel v to ime nobenega pooblastila od njegovih občanov, med katerimi je samo 414 zapisanih Nemcev in nad 647 Slovincov.

Pri Sv. Križu nad Mariborom se je obhajal od 8. do 15. sušca sv. misijon pod vodstvom č. gg. lazaristov, oo. A. Kovalik, J. Ferjančič in g. Pediček od sv. Jožefa pri Celji. Ljudstvo se je pobožnosti udeležilo pridno od kraja do konca, kar spričuje lepo število obhajancev.

V Dornovi je že v kratki dobi 3 mescev tretji požar na vrsti. Pred kratkimi tedni je zločinska roka povzročila pri našem »Rihtarjevem Hanzu« oženj, ki je upepelil gospodarsko poslopje; a včeraj opoldne je nastal naenkrat krik: »Pri Kundrekovih goril!« Res je naglo zgorelo hišno in gospodarsko poslopje, a zraven še tudi vse svinje, katerih o pravem času nismo mogli več rešiti. Pri tej priliki pač ne moremo zamolčati, da ne bi vrle Dornovčane opozorili, da bi si vendar enkrat napravili gasilno brizgaljo; saj dobro vemo, da prebivalci te vasi za svoj »lūk«, ki po celem Štajerju slovi in celo laški in ogerski čebul gledé dobrote prekosi, lepe stotake dobivajo. Bližnji sosedji zavidajo te vaščane, rekoč: »Ko bi mi imeli tak' dobre travnike ter še toliko denarjev za »lūk« dobili, kakor jih Dornovci dobijo, bili bi gospodje!« — Upamo pa, da boš dragi bralec »Slov. Gosp.« prihodnjicé uže čital o novi brizgalnici v Dornovi.

Ustrelil se je v Mariboru dne 15. t. m. 20letni Mihael Bauer, zadnji čas natakav v Narodnem domu. Vzrok ženska.

Nov deželnošolski nadzornik. V zadnjem času so slovenski listi veliko pisali o tem, da namerava vlada namesto posebnega deželnošolskega nadzornika pridjati sedanjemu nadzorniku Linhartu vzgojeslovnega izvedenca. Nemci so želeli, da pride na to mesto njih pristaš ravnatelj meščanskih šol, gsp. Frisch.

Sedaj se nam zatrjuje, da vlada ni nikdar mislila na Frischa, ker dobro pozna njegovo politično življenje. A dejstvo je, da se Nemci vedno mislijo na Frischa, in zato je treba Slovincem pozornosti. Sploh pa Slovinci hočemo imeti lastnega slovenskega nadzornika, ne pa kakega izvedenca, ki bi se moral klanjati Linhartu.

Ogenj. Na 26. svečana ob 4. uri večerko je začelo goreti pri Štefanu Spraviču v Sp. Lažah. Ogenj se je tako hitro razširil, da niso mogli ničesar rešiti. Ogenj je zatrosil baje domači 5letni fant. V hiši si je nabral vžigalic ter si s turščevino pod pojato zakuril. Ker je bil veter, užgal se je tudi govejski hlev sosedu Janeza Vivoda. Oba sta bila zavarovana, Spravič za 900, Vivod pa za 400 gld.

Sv. Lenart pri Veliki Nedelji. V nedeljo zjutraj ob 2. uri je umrla v Cvetkovcih gospa Elizabeta Horvat, soproga občešpovnanega gospoda Antona Horvata in mati hajdinskega kaplana Frid. Horvata v 58 letu svoje starosti, sprevidena večkrat s sv. zakramenti za umirajoče. Ona je bila ponos cele fars, vzgled skrbne matere in modre gospodinje. Bila je pa tudi krušna mati vsem ubogim in se je tako prikupila tudi vsem faranom sosednih župnij; to je pričal tudi njen slovesen pogreb, katerega se je udeležilo ogromno ljudstva iz 4 župnij. N. v m. p.!

Šentiljčanom. Zopet opozarjamo Šentiljčane, da do zadnjega tega mesca naznanijo svoje za šolo sposobne otroke pri občinskih predstojništvih ter jih dajo dne 17. aprila vpisati v slovensko šolo (utrakvistiše šule), kajti sicer jim preti, kakor vedo, ljubeznjivi krajni šolski svet s kaznijo in z zaporom. Na vsak način pa naj naznanijo otroke za slovensko šolo. V slovenski šoli se otroci nauče tudi nemški in kar je še več vredno, vzgojijo se prav lepo. V slovenski šoli poučujejo krščanski učitelji(ce), ki z otroki molijo pred šolo in po šoli. Ako nihče ne da vpisati otrok v nemško šolo, morala bo prenehati in Šentiljčani bodo imeli mnogo manj plačil. Šentiljčani, stojte trdno!

Cvrček. V soboto ob 1/2 8. zvečer priredi mariborska čitalnica v dvorani Narodnega doma gledališko predstavo. Uprizarjal se bo »Cvrček«, slika iz kmetijskega življenja v petih dejanjih. Opozarjamo posebej, da bo začetek točno ob 1/2 8. zvečer. Vstopnina znaša: sedeži v dvorani za ude čitalnične po 50 kr., za neude 70 kr., stojšča v dvorani za ude in dijake po 30 kr., za neude po 50 kr., stojšča na galeriji po 20 kr. Ker je igra priznana lepa in dobra igra, pričakujemo iz celega slovenskega Štajerja obilo udeležbe. V soboto v Maribor!

Sv. Jakob v Slov. gor. Na Jožefovo popoldne spremili smo k zadnjemu počitku na petek večer v 50. letu svoje starosti in dolgi mučni bolezni umrlo gospo Terezijo Plateis (po domače Flucherca), soprogo vrlega narodnjaka g. Franca Plateisa, veleposelnika, uda občinskega in krajn. šolskega sveta na Ročici. Kako priljubljena je bila rajna pri občinstvu, pokazal je njen pogreb, katerega se je vdeležilo vsled neugodnega vremena silno velika množica sorodnikov, prijateljev in znancev; celo iz sosednih župnij ji je posodilo mnogo znancev in znank zadnjo pot. Umrli je bila blaga žena in jako pridna gospodinja. Znanci in znanke priporočajte jo v molitvi Bogu. Bodí ji zemljica lahka!

V Ptuj je nameravalo zadnjo nedeljo zborovati nemško obrtno društvo. Govornike so dobili iz Gradca. Ker pa navzočim slovenskim delavcem niso dovolili besede, onemogočili so pod vodstvom gostilničarja Majcena nadaljno zborovanje. Župan Ornik je mislil, da bo s svojim ugledom spravil zopet vse v red, pa se je zmotil.

Stare poštne vrednotnice vseh vrst se še lahko rabijo [v poštnem prometu do 30. septembra letos. Seveda se morajo pri